

Betragtninger strømme imod de ansvarsløse Doktorer, som det ærede Medlem for Løvel jo ikke kan lide. Hvis han vil lade være at kalde dem ansvarsløse Doktorer, men kalde dem mere udviklede Politikere, saa vil det jo sige det samme, og det vil udtrykke Sandheden tydeligere. Det er netop det, jeg haaber, at Fremtiden skulde bringe os til, at søge Kandidater ikke efter smaalige lokale Hensyn, men virkelig at søge Politikere, saa tror jeg saamænd ikke, at man vilde mangle Kandidater, saa ogsaa i den Henseende antager jeg, at man kan se ganske roligt paa det.

Jeg synes derfor, jeg med stor Tillidsfuldhed vil kunne gaa med til at løse dette Spørgsmaal efter den Ordning, som Forslaget her vil føre til gennem en saadan Kommission, og at jeg vil kunne nære fuld Tillid til, at det vil lykkes den samlede Kommission paa 15 Medlemmer af Folketinget i Sommerens Løb at faa udarbejdet et Forslag, som man kan gaa ud fra vil være gennemførligt i alt Fald her i dette Ting. Men, som sagt, nu have vi altsaa fra Regeringspartiets Side — hvis det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) taler paa hele Partiets Vegne, hvad jeg gaar ud fra — hørt, at det ikke længere fastholder dette „Enten-eller“, nu skal det alene være en Grundlovsforandring. Jeg vil nu dertil sige: Ja, det er jo en Løsning, jeg indrømmer, vi have staaet og kunne staa paa dette enten-eller, men saa vil jeg rigtignok sige, at jeg maa kræve for at slaa mig til Ro dermed ganske anderledes solide Udtalelser fra den højtærede Konseilspræsident. Det gaar omtrent med hans Udsalelser herom, som det gik med hans Udtalelser om Forsvarsvæsenet, som jo gik ud paa, at det gerne kunde være, at Verden en Gang kunde blive saadan, at vi kunne faa en Nedsættelse i Militærudgifterne; det kan jo ogsaa gerne være, at Verden kan blive saaledes, at vi kunne faa en Grundlovsforandring. Men han folder sine Hænder og lader staa til, og det lyder i Grunden for mig som noget i Retning af, at nu sidde vi alle vel bænkedede, lad os saa se Tiden an, skulde det en Gang kunne lade sig gøre, saa lade vi den rulle. Men der er jo ikke Tale om nogen særlig Anstrengelse, ja, ikke en Gang noget bestemt Standpunkt i

denne Sag har den højtærede Konseilspræsident at byde os. Men det maatte jo dog være det allermindste, hvormed vi kunde slaa os til Ro ved en Løsning i Retning af en Grundlovsforandring, at den ærede Konseilspræsident sagde: Jeg vil sætte mit Arbejde ind paa at gennemføre en saadan Opgave, det skal være mit Løsen. Og jeg vil ogsaa forlange, at han siger: Omtrent saadan og saadan vil jeg gøre det, og til den og den Tid vil jeg gøre det, og at den ærede Konseilspræsident kunde mande sig op til at sige saadan noget. Det var det, jeg kunde have ønsket, at han havde sagt ogsaa med Hensyn til Forsvarsvæsenet, saa at vi fik ren Besked om, hvad han vilde tage fat paa, og hvad Arbejde han vilde gøre i saa Henseende. Thi da kunde der godt være Tale om den Ting, og saa skulde vi vist alle sammen være villige til at gaa med til en Forhandling om disse Spørgsmaal.

Men den ærede Minister har ikke antydnet en eneste Smule af dette. Om Tidspunktet siger han ganske vagt, at naar en Gang alle Parter ere enige om at begrænse sig til det, vil Tiden være kommen, men ikke desmindre nævnte han ganske vist ret besynderlig, en enkelt Paragraf i Grundloven, som han mente, vi ogsaa maatte lave om, naar vi skulde til at have fat paa Grundloven. Jeg tror rigtignok, at slap den igennem, saa slap der mere igennem. Jeg blev ganske forbavset, da jeg saa Paragraffen efter, over, at en Forandring af den skulde være lettere at føre igennem end saa meget andet. Nej, det spaar, synes jeg, ikke noget godt for en Grundlovsændring, naar den ærede Konseilspræsident selv allerede antyder noget andet og mere, vi skulde have ført igennem med det samme. Men hvis den ærede Minister saa endda kunde sige: Ja, men der er nogen Sandsynlighed derfor, efter hvad jeg ved og har erfaret; efter hvad jeg rent tankemæssigt skønner derom, er det rimeligt, at der vil blive en saadan Tilstand, at det kan lade sig gøre. Men det siger han ikke, han ved formodentlig ikke noget om det, jeg ved ikke, om han har tænkt paa det eller undersøgt det, vi faar jo ikke noget at vide om det, andet end dette, at hvis det en Gang skulde træffe saadan, at det kunde lade sig gøre,